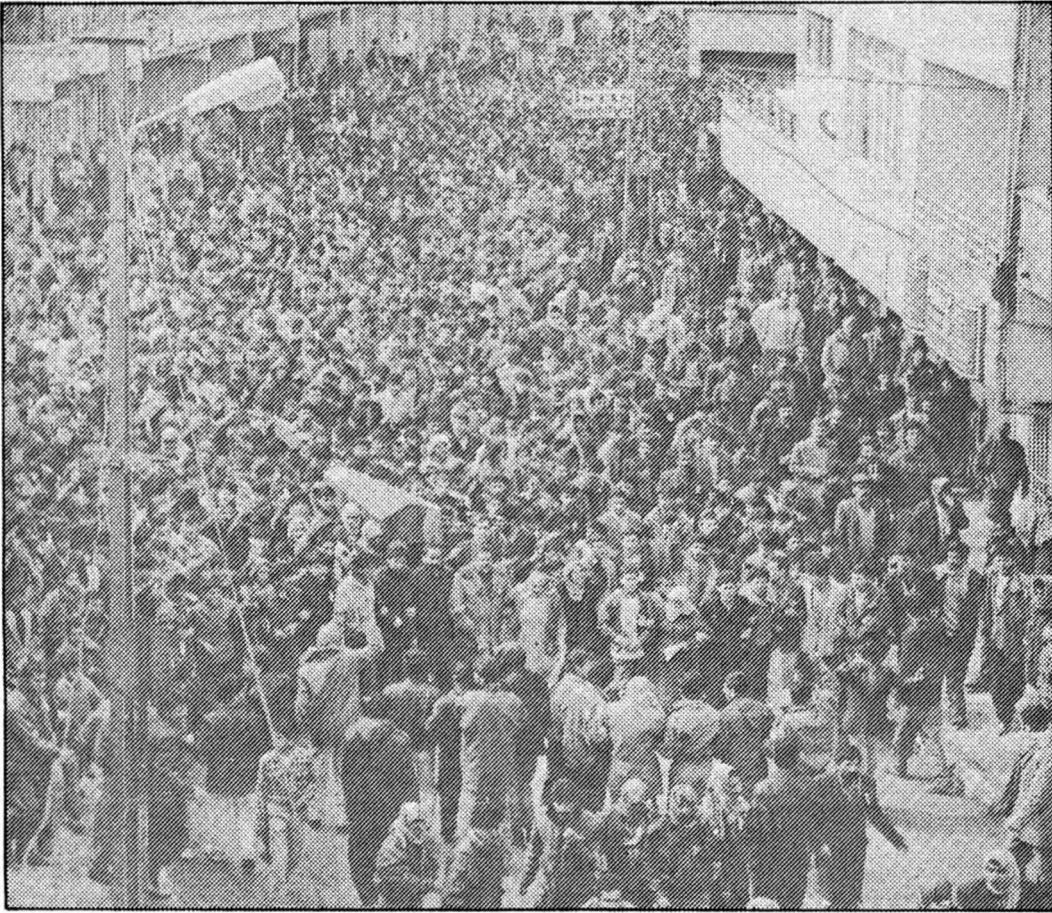

TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİNE KARŞI BÜYÜK SERÎHILDAN

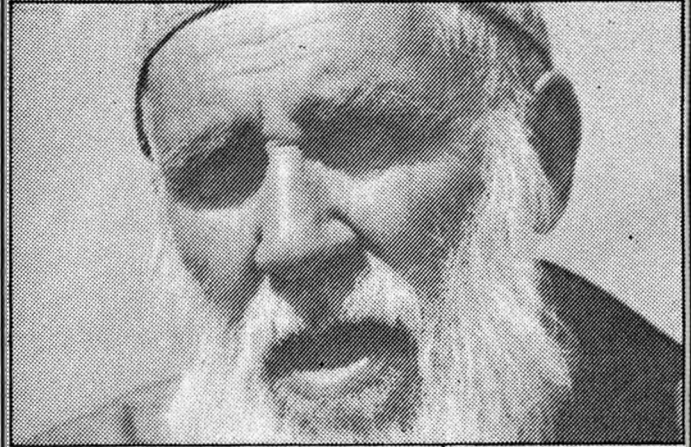

● Kontr-gerillalarca katledilen yurtsever gazeteci Cengiz ALTUN'un cenaze törenine, Êlih'e girişleri engellenenlerle birlikte 100 bin yurtsever katıldı. Êlih Serîhildan'ı topyekün ayaklanma ve Kürdistan Ulusal Meclisi'ni inşa sürecinde önemli bir adımdır.

● Amed'te Halit GÜNGEN ve Ahmet BEYHAN, Çewlik'te M. Sabri KIZILKAN, Farqîn'de Mehmet Şeyhmus AKINCI ile Nisêbîn'de Mehmet Emin NARİN'in kontralarca katledilmeleri halkımızı ayağa kaldırdı.

HABERLERİ 7-10. SAYFALARDA

**Direnîşin asırlık çınarı
Mele Abdurrahman Kürdistan
halkının kalbine gömüldü**

Anırlık tadhîmizîm soyağacı, Kürdistan halkının boyun eğmemiş kişiliği, kemalist sömürgeçiliğe karşı direnme destanı, hem bir gerilla komutanı hem siyasi bir önder gibi yaşamında savaşa giden bir militanın coşkunluğunu canlı, inançlı tutan; ilkel milliyetçiliğe karşı kin ve öfkeyle dolu, yüreği Kürdistan'ın özgürlük ve bağımsızlığından başka hiçbir şeyi duymayan; bize manevi komutanlık edecek değerinde ölmemiş Kürdistanımızın şerefli ve onurlu insanı, saygın yurtsever Melamız Kürdistan halkının kalbine gömüldü.

Halkımızın başı sağolsun.

Melamızın ölümsüz yaşamını bağımsızlık ve özgürlükte dev bir adım haline getirerek, anacağız. O'nu gerillada, O'nu serîhildan-da, O'nu Parti'nin yüce yoldaşlık ilişkilerinde her gün yeniden yeniden dalga dalga saflarımızda yaşatarak en iyi karşılığı vereceğiz. Anısı, mücadelemizde sürekli ışık saçan bir meşale olacaktır.

Halkımız savaşarak bağımsızlık ve özgürlükte O'nun soylu anısını zafere ulaştıracaktır.

Özgürlük ve bağımsızlık savaşçısı yoldaşları

MÊRDÎN'DE KATLİAM PROVASI

Qûrdîsê köyünü basan düşman ordusu halkı yaylın ateşine tuttu / Seyfettin Kapçakin, Ali Ölmez, Abdüselam Özbey, Abdülhalim Özbey, Abdüselam Acet ve Bedriye Gümüş katledildiler / En az 40 köylü daha açılan ateşle ağır yaralandı / 3 gün boyunca çevre köylerin öfkesi ve gösterileri dinmedi / Hezex destek amacıyla ayağa kalktı / Nisêbîn'de bir dizi gösteriler yapıldı / E-24 karayolu günlerce işgal edildi, oturma grevleri gerçekleşti / Midyad'ta halk dayanışma yürüyüşü yaparken tarandı, Mehmet Nuri Cebe şehit oldu / Kerboran da sesini bir kez daha yükseltti / Mêrdîn, Kerboran, Midyad, Kosar, Nisêbîn ve Hezex'te kepenkler indi, okullar boykot edildi, araçların kontağı kapatıldı

**Dih ve Şîrnex'te halk şehitlerine sahip çıktı /
Dih'teki gösteriler sırasında düşman askerleri
halkın üzerine ateş açtı, Selamet ÖZER ve Nezir ÇETİN'i katletti**

HABERLERİ 3-5. SAYFALARDA

İÇİNDEKİLER

- Direniş kahramanlarımız Aziz ve Ayfer TURHALLI kardeşler / s.2
- Barzani Ankara'da ne arıyor / s.11
- Demirel'in ABD gezisi ve sonuçları / s.12
- Yurtseverlerin Avrupa'daki etkinlikleri / s.13
- Ulusal kurtuluş mücadelesi veren bir ulusun aydını olmak / s.18
- Savaşçı anılarından / s.19
- Birleşmiş Milletler nedir ne değildir / s.21
- Alman-Türk ilişkileri üzerine / s.22

SAVAŞ GÜNDEMİ

Zaferin şafağı

Kürdistan halkı, geçtiğimiz günlerde değerli ve saygın bir halk önderini daha kalbine gömdü. Yaşamı baştan sona sömürgeçiliğe, işbirlikçilerine ve yerli gericiğe karşı boynun eğmez bir direnişçilikle geçen Abdullah Beğik (Mele Abdurrahman) bir asıra dayanan ömrüyle mücadele bayrağını halkına devrederek aramızdan ayrıldı.

Kozluk'un Timok köyünden olan Mele Abdullayê Xerzî halkların tarihinde ender rastlanan şerefli kişiliklerden biriydi. Yaşamını halkının özgürlük ve bağımsızlığına adanmış, bu uğurda savaşımında taviz vermeyen, gerçeğe bağlı, yanlısın karşısında dimdik duran, temiz, dürüst kararlı bir yurtseverdi. O'nun hakkında ne kadar söylene azdır. Ancak mücadelede yaşatılarak, özlemi olan özgür ve bağımsız Kürdistan'ı zaferde yaşatarak anısına bağlı olunabilir, hakkında söz söylenilebilir.

Aramızdan ayrılan Mele Abdullayê Timokî'yi saygıyla anar ve halkımıza başsağlığı dilerken, O'nun büyük bir azim, kararlılık ve nefretle savaştığı ilkel milliyetçiliğin tam da O'nun vefatı döneminde kendilerini sömürgeci Türk devletine pazarlamaları, Mele Abdurrahman'ın gerçekliğini, doğru devrimci savaşçılığının yerinde hedef seçme özelliğini bize bir kez daha göstermiş oldu.

KDP gericiğine ve aşiretçiliğe karşı çok öfkeli olan Mele Abdurrahman (Mele Abdullayê Timokî) onların çıkarıcılık temelinde kurulmuş dünyalarından bahsederken; 'Heybele-

Devamı 15. sayfada

Mücadelemiz boyutlandıkça SÖMÜRGEÇİLİK DAHA DA SARSILIYOR

İsmail Beşikçi:

"Başkan Mao'nun 'Halk denizdir, gerilla balıktır' sözünün dünyanın hiçbir yerinde Kuzey Kürdistan'daki kadar gerçeklik kazandığını sanmıyorum"

YAZISI 16-17. SAYFALARDA

● Dih, Şîrnex, Dersim, Girgê Amo, Cizîra Botan ve Nisêbîn savaş cephelerinde ARGK ordu birlikleri ile sömürgeci ordu birlikleri arasındaki çarpışmalar sürüyor. Ordusuyla bütünleşen halkımız gerillalaşıyor.

HABERLERİ 5-6. SAYFALARDA

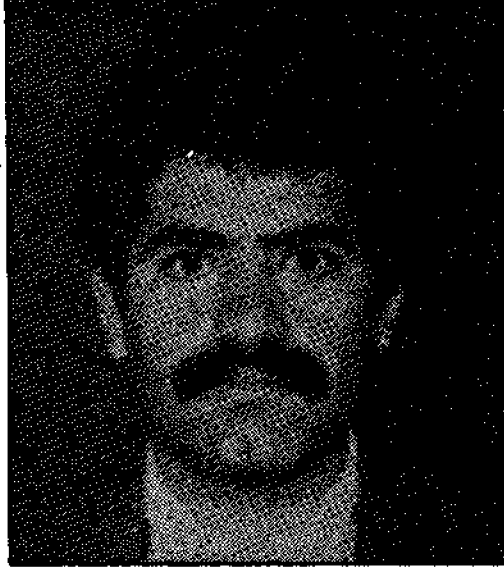

...İnsan hakları ve demokrasi demagojisi...

Korkak Türk devleti çareyi cinayetlerde arıyor

Yeni Ülke gazetesinin muhabiri Cengiz ALTUN haince katledildi / Êlih'teki halkımız ayağa kalktı / Yapılan büyük cenaze törenine 50 binin üzerinde kişi katıldı / ERNK bayrağına sarılı tabut evlerden atılan kırmızı karanfillerle bezendi / Tüm sokaklar kesk û sor û zer ile renklendi / Êlih ve Gercews esnafı kepenk indirdi / Şoförler kontak kapadı, şehirlerarası ulaşım durdu / Cenaze törenine katılmak isteyen binler kente sokulmadı, Hezo'dan gelen lise öğrencileri topluca gözaltına alındı

Sen;
altın
kalemli
yazar;
dürüstlüğü
doğruluğu
onurun
simgesi
Sen;
yurt
sevgistyle
donanmış
insan
ölmedin
ölmeyeceksin
yazdıkça
devrimci
kalemler

Cengiz ALTUN'un kanı yerde kalmaz

Yeni Ülke Êlih (Batman) muhabiri Cengiz ALTUN, 24 Şubat günü sabahın saat 09.00'unda evinden Yeni Ülke gazetesinin bürosuna giderken TC'nin kontra teröristleri tarafından katledildi. Cengiz ALTUN, daha önceki Êlih'de gerçekleştirilen cinayetlerin devletin bizzat denetimindeki kontr-gerilla elemanlarınca yapıldığını, bunların "Hiz-bullah" adını bir maske olarak kullandıklarını gazetesine yazmıştı. Cengiz, bu haberler sonrası ölüm tehditleri aldı. Tehditte bulunanların da sömürgeci devletin polisleri olduğu biliniyor.

Türk devletinin teröristlerinin cinayetten sonra ellerini-kollarını sallayarak olay yerinden uzaklaşmaları ise, imkansız olarak görülmektedir. Olay tanığı birkaç esnaf, polis tarafından gözaltına

Oysa bunlar onu nerede bulabileceklerini çok iyi biliyordu. Amaç, eve geliş-gidiş yerini, evi öğrenmekti. Bu durum olaydan sonra şimdi daha iyi anlaşılıyor.

Yeni Ülke gazetesinin muhabiri Cengiz ALTUN, aslen Gercews (Gercüş)'li olup sonradan Êlih'e yerleşmişti. 32 yaşında şehit edilen Cengiz ALTUN, halkımız tarafından sevilen ve sayılan bir yurt-severdi. Onun bu tarzda katledilmesi, kontr-gerillayı hedefleyen yazılarının isabetli ve doğru olduklarını anlatmaya yetiyor.

50 binin üzerinde kişinin katıldığı görkemli cenaze töreni

Cengiz ALTUN'un 25 Şubat günü yapılan cenaze töreninde yurtsever Êlih halkı bir kez daha dipdiri ve sömürgeci düşmana kar-

disi oluyordu. Sömürgeci güçler kurdukları berikatlara halkın cenaze törenine katılımını engellediler. Yurtseverler düşmanın bu engellemesinin olmaması halinde katılımın 100 binin üzerinde olacağını söylemektedir.

Cenaze töreni boyunca insanlar dörtbir yandan akıyordu. Kiteler şehidin cenazesini önce Nur Camii'nden alarak şehitliğe doğru yürüdü. Yürüyüşe geçen onbinlerce kişiden oluşan kitleler, ellerdeki bayrak ve flamalar ile Kürdistan halkının Önderi APO'nun posterleriyle, "Biji Serok APO", "Biji Biji PKK", "Gerilla varıyor, Kürdistan'ı kuruyor", "İktidar Botan'da" sloganları eşliğinde şehitliğe vardı. Burada yapılan bir dakikalık saygı duruşu sonrasında Cengiz ALTUN'un kişiliği ve verdiği mücadele üzerine çeşitli konuşmalar yapıldı. Konuşmalar sık sık, "Biji Serok APO", haykı-

zorunda kaldılar.

Yürüyüş korteji ve tabutun üzerine binlerce kızıl karanfil evlerin pencere ve balkonlarından durmaksızın atıldı. Cenazenin defnedilmesi sonrası da, 50 binin üzerinde kişiden oluşan halk sloganlar haykırarak şehre geri döndü ve şehidin evine taziyeye gitti.

Halkın yükselen protestosu

Êlih esnafı, cinayeti protesto etmek için ve şehidin anısına bağlılığın bir ifadesi olarak topluca kepenkleri indirdi. Malum birkaç işbirlikçi hain dışında tüm esnaf kepenk indirme eylemindeydi. Gercews (Gercüş) esnafı da aynı amaçla kepenkleri indirdi.

Êlih'teki tüm araç sahipleri ve şoförler kontak kapadı. Hem kent içi ve hem de şehirlerarası ulaşım bir bütün olarak durdu.

Kürdistan kazanacak, çırpınışlarınız beyhude!

Berxwedan Haber Merkezi

Çağdışı sömürgeci Türk devleti hunharca katliamlarını tırmandırıyor. Sivil Kürdistan halkı üzerinde dizginsiz terör estiren TC, bu kez de katliamlarının kapsamına yurtsever gazetecileri ve aydınları aldı. En son olarak yurtsever gazeteciler Cengiz ALTUN ve Halit GÜNGEN, öğretmen Ahmet BEYHAN ile öğretmenlikten ayrılan kırtasiyeci M. Sabri KIZILKAN, sağlık çalışanı Mehmet Şehin AKINCI ile HEP üyesi M. Emin NARİN şehit edildiler.

Kürdistan halkının sivil kesimleri üzerinde alabildiğine estirilen terörün, sindirmeye yönelik olduğu açıktır. Kaldı ki, sömürgeci rejimin yetkilileri bunu açıkça itiraf etmekte, "gizlim-saklım yoktur" demektedirler. Yurtsever gazeteciler, aydınlar neden katliam kapsamına alınıyorlar? Öncelikle bu soruya yanıtlar vermek gerekir.

Kürdistan halkının önderi PKK ile sömürgeci Türk devleti arasında amansız bir savaş sürüyor. Bu, tarih karşısındaki bir hesaplaşmadır. Savaş, gittikçe şiddetleniyor ve daha da şiddetlenecektir. 2000'li yıllara gidişte, yaşanacak sekiz yılın her birinin bir kader yılı olacağını eğer söylüyorsak, bu sözlerin Ortadoğu halkları için ne kadar anlamlı olduğu kendiliğinden anlaşılmaktadır. Önemi bu denli büyük olan bu yıllarda ve çok çetin geçen bu savaşta PKK'nin katettiği yol ve Kürdistan halkı adına elde ettiği mevziler aşikardır. Yürütülen bu savaşta kamburu çıkmış, zorlanan ve tükenişe giden taraf Türk devletidir. İçine sokulduğu siyasi, askeri ve ekonomik çözümsüzlükler nedeniyle, bu rejimin yaşama şansı kalmamıştır. Binbir türlü sorun yumağıyla ölümün pençesine düşen böyle bir rejimin, yeniden yaşam bulma haviyle kudurganlaşması anlaşılmaktadır. Büyük çabalarla gerçekleri çarpıtmaya koyulması, tek taraflı ajitasyon ve propaganda en başta basın-yayın kurumları olmak üzere tüm kurum ve kuruluşlarını çirkin özel savaşında seferber etmesi, tüm olanaklarıyla yüklenmesi tuhaf değildir.

"Objektif habercilik yapıyoruz", "demokrat yazarız" iddiasındaki yazar-çizerler, "meslektaşlar"ı katledilirken de bu nedenle hiç ses çıkarmıyorlar. Çünkü gelişmeler, Türk burjuva gazete ve dergilerinin, bunlarda yazan kalemlerinin gönlüne göre oluyor. Özel savaşlarının bakış açısıyla gelişmeleri aktarmaları da bu bakımdan tuhaf değildir.

Türk basınının insan haklarını hiçe sayan tek yönlü yayıncılığı, rejimi önemli oranda rahatlatmaya yöneliktir. En azından propaganda açısından bu böyledir. Türk ve Kürt halklarının ve dünya kamuoyunun gerçekleri görmesini engellemek için, tam bir psikolojik savaşın yürütüldüğüne oynanıyor. Türk basını provokasyonlar yaratıyor, şoven duyguları kamçıyor. Türk devleti, kendi basınına bu işlevi gördürürken, ilerici-demokrat ve yurtsever basını her türlü yöntemle susturmak istiyor, bu yönlü çabalarını yoğunlaştırıyor.

Din maskesi altında hızlandırdığı devlet terörünü her geçen gün biraz daha tırmandıran TC, halkı sindirmenin bir parçası olarak, gerçekleri korkusuzca, onurluca dile getiren, yüzlere geçirilmiş kirli maskeleri desifre eden yurtsever gazetecileri de hedeflerine dahil etti. Ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında köy koruculuğu sistemini örgütleyen sömürgeci düşman, bu örgütlenmenin gerilla darbeleri altında ezilip boşa çıkarılmasıyla doğan boşluğu kontra teröristleriyle doldurmayı denemektedir. ABD'nin de Vietnam'da uyguladığı ve fakat fiyaskoyla sonuçlanan bu iğrenç katliam yöntemleri, TC'nin yaşamı sürdürülebilirlik ilkesi olmuş durumdadır ve yaşamı biraz daha sürdürülebilmenin dinamosu olarak görülmektedir.

Halkın yanında olan, gerçekleri, doğruyu yazmayı ilke edinmiş, halkın onurlu sesi gazetecilerin devletin cinayet timlerince katledilmesi, bu devletin ne kadar azgınlıkla hareket ettiğinin en son kanıtlarından biridir. Ama TC ne yaparsa yapsın gerçeklerin kamuoyuna duyurulmasının önünü alamayacaktır. Bu katliamlarıyla vahşetini gizlemesi ve sonunu getirecek gelişmeleri engellemesi mümkün değildir.

Sömürgeciği ve yeni gerçikliği yerlebir eden Êlih Şehidleri'nden...

alınarak tehdit edildiler. Gözaltına alınmadan önce esnafın gördüklerini açıkça anlatırken, gözaltına alındıktan sonra tehditle susturuldukları, soruları yanıtsız bırakmalarından da anlaşıldı. Görgü tanığı bu esnafın, polis tehdidi sonrası, "Benim sırtım dönük, aniden döndüm ama kimseyi görmedim", "Ben kafamı tenekelerin arasına koymuştum, çalışıyordum. Kafamı kaldırıncaya kadar kaçmışlardı" biçiminde inandırıcılığı olmayan açıklamalar yapmaya başladılar. Halbuki bunlar olayın meydana geldiği yerdediler.

Olaydan iki gün önce bazı şahıslar Cengiz'i evden soruyor.

ş kin ve öfkeyle, "Biji Serok APO", "Biji PKK" sloganlarını haykırdı. 50 bini aşkın kişinin gürleyen sesi ta Ankara'daki özel savaş kurmaylarında panik yarattı.

Êlih bir baştan diğer başa, yeşil-kırmızı-sarı ile donatıldı. Kadın-erkek, yaşlı-geç, çocuklardan halkın elinde Parti ve Cephe bayrakları ile Ordu flamaları vardı. Dillerdeki, "Kürdistan faşizme mezar olacak" şairleriyle; Botan'da Behdînan'da, Dersim'de, Amed'te ve kısaca tüm Kürdistan'da yankılanan gerillanın namılı sesleriyle yaşanan, büyük bir birlik, ulusal coşku ve direnişte zafere yürümenin ken-

arılarıyla kesildi.

Törene katılan binlerce kadın, başlarına siyah bez, bu bezlerin üzerinde kesk û sor û zer renklerinden yapılan sembollerini bağlamış ve ara vermeksizin titili çekiyorlardı. Muhteşem yürüyüş korteji adeta uçsuz-bucaksız Kürdistan bayrağını andırıyordu.

Sömürgecilerin binlerce komando ve özel tim elemanının yüzlerce panzer, tank ve zırhlı araçlarla her köşeyi tutmasına rağmen, törene müdahale etme cesaretinde bulunamamaları anlamlıdır. Halkın kutsal öfkesiyle karşılaşacaklarını bildiklerinden, baştan sona seyirci kalmak

Öğrenciler okulları boykot ederek, okullara gitmedi. Tüm demokratik kurum ve kuruluşlar protestolarını yükselttiler.

Cenaze törenine katılmak için çevre il, ilçe ve köylerden onbinlerce insan Êlih'e doğru yollara düştü. Ancak sömürgeciler kentin giriş-çıkışlarını denetim altına alarak dışardan gelenleri sokmadıkları gibi geri dönmeleri için tehditlerde bulundular. Akın akın Êlih'e yönelen onbinler kent girişinde durduruldular, ancak tüm tehditlere rağmen uzun süre geri dönmeme kararlılığını sergilediler.

Cenaze törenine katılmak üye-

M. Sabri KIZILKAN da katledildi

Çewlik (Berxwedan): Sömürgeci Türk devleti son dönemlerde Kontr-gerilla katliamlarını Çewlik (Bingöl)'e de taşıyarak yoğunlaştırmaktadır. Eskiden öğretmenlik yapan ve daha sonra görevden alınan, en son olarak da Çewlik'te kırtasiye dükkanı işleten, sessiz kendi halinde bir yurtsever olan **Mehmet Sabri KIZILKAN** kontra teröristleri tarafından katledildi. Türk devletinin cinayetine kurban olmadan 3 gün önce kaybolmuş ve bir daha izine rastlanmamıştı. Katledilişinin aydınlanmasıyla, Türk devletinin teröristleri tarafından ka-

çırlmış olduğu böylece anlaşıldı.

Gexi (Kiği)'nin Darabi (Süt-lüce) köyünden olan M. Sabri, öğretmenlikten atıldıktan sonra kırtasiyecilik ve kitap satıcılığı yapıyor, bu amaçla açtığı dükkanında çalışarak geçimini temin ediyordu. Yurtsever M. Sabri, 16 Şubat günü dükkanını kapatıp evine giderken kontr-gerilla teröristlerince kaçırıldı. Kontralar işkenceyle katlettikten sonra cesedini Mûş-Tûx (Tatvan) karayolu üzerinde Norşin (Güroy-mak) yakınlarındaki bir araziye attılar. 18 Şubat günü cesedi bu-

lunduğunda kurşanlanarak katledildiği anlaşıldı. Cesedi, gözleri bağlı şekilde araziye bırakılmış olarak bulundu.

20 Şubat günü, ailesinin ve halkın katıldığı bir törenle naaşı Çewlik'te toprağa verildi.

Şehit **KARASUNGUR**ların köyü Darabi köyünden olan M. Sabri KIZILKAN daha önceleri PKK üyesi olmaktan tutuklanarak yargılanmıştı. Halk arasında sevilip sayılan birisi olması nedeniyle, TC teröristlerinin hedefi olan M. Sabri'nin öldürülmeden önce tehdit edildiği de bildirilmektedir.

Dost Türkiye halkı!
Kürdistan'da ve Türkiye'de
dökülen kanların yegane
sorumlusu özel savaşın sahibi
faşist Türk devletidir.
Bu kanların durmasını isteyen
her insan Türk devletine
karşı tavır almalı,
bu haksız özel savaşın
son bulması için
sorumluluk duymalıdır.
Unutmayın ki,
sizin de kurtuluşunuz
ancak Kürdistan devrimiyle
mümkündür!

ERNK

İnsan hakları savunucusu Yusufhan Zorba ve Faruk Öz haklarını savundukları için cezaevinde

IHD Van Şube Yönetim Kurulu üyesi Yusufhan Zorba 14 gün, Gevâş Temsilcisi Faruk Öz ise 15 günlük gözaltı ve yoğun işkencelerden sonra tutuklanarak apar topar Diyarbakır DGM'ye sevk edilerek Diyarbakır Cezaevi'ne gönderildiler. Yusufhan Zorba 4 aydır cezaevinde bulunuyor.

Eğer bir halkın insan hakları savunucuları, kendi halklarının haklarını savunmalarından dolayı tutuklanıp yargılanıyorsa, orada insan haklarından bahsetmek mümkün değildir.

Savunucusu olmadan hak olmaz, insan hakları savunucuları o toplumda hakların simgesidir. Simgesi zarar görüyorsa, hak yok olur. Yusufhan Zorba ve Faruk Öz'ün tutuklanması halkımızın haklarının tutuklanmasıdır.

Nelson Mandela Güney Afrika halkının haklarının simgesi olmuştur. İnsan hakları savunucuları halkımızın haklarının simgesi olmuşlardır. Halkımıza sahip çıkmamız gerekmektedir.

Hükümet, demeçlerinde insan hakları hususunda bolca laf ediyor. Demeç olarak, insan hakları kavramının teorik yanını her fırsatta dile getiriyor. Ancak uygulamaya gelince, bu insan hakları savunucularına yapılanlarda ifadesini çok güzel buluyor. Bu konuda demeç ile uygulamada çifte standart açığa çıkıyor. İnsan Hakları Bakanı, Komisyon Başkanı ve komisyon üyelerine soruyorum: Kurumunuz yapılan ihlalleri diğer ülkelerde de olduğu gibi gizlemek, bu ihlallerin sürmesini sağlamak için mi, yoksa toplumumuzun her alanında ekme, su, hava kadar ihtiyacını duyduğu

evrensel insan haklarından toplumumuzun yararlanmasını sağlamak için çalışmalar yapmak için mi kuruldu? Eğer humaniter amaçlar için kurulduysa, bırakalım can güvenliği dahi olmayan halkımızın maruz kaldığı ihlalleri, insan hakları savunucularının maruz kaldığı çağdışı uygulamalar karşısında neden sessiz kalıyorsunuz? Kalmıyorsanız bu konuda ne gibi girişimleriniz var? Eğer samimiyseniz cezaevlerinde bulunan insan hakları savunucularıyla IHD'ler aracılığıyla görüşebilirsiniz, insan hakları ihlallerinin boyutlarını, bir de onlardan dinleyin. Bu konuda toplumumuzun tek humaniter örgütü IHD ile ilişkilerinizi kamuoyuna açıklayın. Çifte standartınız devam ettikçe inandırıcılığınız da olmayacaktır. Halk demeç değil uygulama bekliyor. İşkenceye oğlu-kızı maruz kalan anne ve babaların, demeçlerinizi dinledikçe neler düşündüğünü sizlere bırakıyorum. Biz, insan hakları savunucularına yapılanlardan dolayı suskun kalmamızla yapılanlara ortak olduğunuzu düşünüyoruz. Çünkü sessiz kalmak onaylamaktır.

Yöneticilerimizin ve üyelerimizin tutuklanması halkımızın haklarının tutuklanmasıdır. İhlallere, çağdışı muamelelere maruz kalması halkımıza saldırdır.

İnsanım diyen herkesi, humanistim diyen her kurumu insan haklarına ve savunucularına sahip çıkmaya çağırıyorum. Sessiz kalmak onaylamaktır.

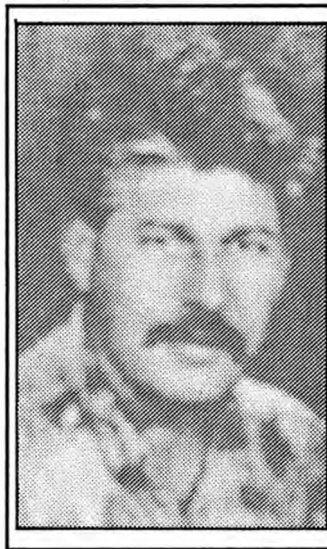
M. Yavuz Binbay
IHD GYK Üyesi / Van Şube Başkanı

ERNK'de saflaşan Kürdistan halkı özgürlüğe yürüyor

Kontraların Farqin'deki saldırıları ve cinayeti

Farqin (Berxwedan): PKK-ERNK-ARGK önderliğinde ulusal kurtuluş mücadelemizin geliştiği ve sömürgeci Türk devletinin varlığının silinmeye başladığı Kürdistan'ın her yerinde kontraların yurtsever insanlarımızı yönelik saldırıları artarak sürüyor. Türk devleti bu vahşiyane uygulamalarıyla kendi çıkılmazı örtbas etmeyi ve Kürdistan'da anlamsızlaşan varlığını bir süre daha uzatabilmek emelleriyle yurtseverleri terörist yöntemlerle katledip halkı sindirmeyi amaçlıyor.

Kontra cinayetleri serisine eklenen son olaylardan birisi de Farqin'de Mehmet Şeyhmus AKINCI'nın katledilmesi olayıdır. Farqin'de Sağlık Ocağında görevli M. Şeyhmus, 27 Şubat günü uğradığı silahlı saldırıda katledildi. Görgü tanıkları saldırının yabancı ve genç birisi olduğunu, sokak aralarından kaçarak izini kaybettirmeye çalıştığını, ancak başarılı olamayınca muhtemelen polis karakoluna sığındığını belirtiyorlar. Tabii her zaman olduğu gibi, sömürgeci yetkililer saldırının karakola sığındığını inkar ettiler.

Eviden saat 08.10 sularında eşiyile birlikte ayrılan ve Sağlık Ocağına gitmek isteyen M. Şeyhmus aniden saldırıya uğradı. Başından aldığı kurşunla ağır yaralandı. Çevredeki halkın yardımıyla Amed'teki bir hastaneye kaldırıldı.

Hastaneye kaldırılan M. Şeyhmus adlı yurtsever daha sonra yaşamını yitirdi. Silvan Devlet Hastanesi'nde hemşire olan eşi Mücella Akıncı olaya ilişkin olarak, "Sabahleyin birlikte evden çıkıp işe doğru gidiyorduk. Arkadan hızla yanımıza yaklaşan siyah takım elbiseli, kısa boylu, dolgun yapılı biri eşimin başına arkadan bir el ateş ettikten sonra

ara sokaklara doğru kaçtı. Eşim ise kanlar içinde kaldı. Bunu kim ve neden yaptı, bilmiyorum. Bizim hiç kimseye bir zararımız yoktu. Diğer yurtseverlerin katilleri nasıl bulunmıyorsa, kocamın katilleri de bulunmayacak" dedi.

Yurtseverliğiyle tanınan M. Şeyhmus kısa bir süre önce çalıştığı Hezex'ten Farqin'e tayin edilmişti. Nisêbin'in Girewşê köyünden olan Akıncı, 1991'de "PKK'ye yardım ve yataklık" ettiği gerekçesiyle gözaltına alınmıştı. Evli ve üç çocuk babası olan Akıncı, Tüm Sağlık-Sen sendikasının da üyesiydi.

Şehidin cenazesi Amed'ten doğum yeri olan Nisêbin'e götürüldü. Olaydan haberdar olan Nisêbin esnafı hemen harekete geçti, esnaf bir kez daha kepenk indirdi. 27 Şubat'ta Nisêbin'de katliamı kınayan gösteriler de oldu. Cenaze töreni 2 Şubat günü Girewşê köyünde yapıldı.

Sömürgeci Türk devleti teröristlerinin Farqin'de yurtseverlere yönelik saldırıları sadece bu değildir. Bu olaydan 10 gün kadar önce tekel işçisi Şahabettin Karakuş saldırıya uğrayarak ağır yaralandı. Saldırganlar zincir ve sopalarla saldırmıştı. Bu olaydan

4 gün önce de fırıncılık yapan bir yurtsever aynı şekilde dövülerek hastanelik edildi. Ağır yaralanan yurtsever Amed'teki bir hastaneye kaldırıldı.

14 Şubat günü de yüzü maskeli kontralar Farqin'de yurtsever Selim Selki'ye saldırıp yaraladılar. 18 Şubat günü de M. Ali Dede adlı ilköğretim müdürüne silahlı suikast düzenlendi. Böylece bu tür saldırıların sayısı çok kısa bir süre içinde 20'ye yaklaştı.

Kontraların saldırısı sonucu yaralanan Selim, olaydan sonra, "Evime doğru gidiyorum. Yüzü maskeli saldırganlar yolumu kestiler. Bellerinden çıkardıkları sopalarla üzerime saldırdılar. Bunları kimin yaptığını biliyorum, amaçları bizi korkutmaktır. Ama bunu beceremeyecekler, bizi hiçbir şekilde yıldıramayacaklar" dedi. Aldığı kurşunla ağır yaralanan M. Ali de olay üzerine, "Benim, hem mesleğimde hem de özel hayatımda kimseye bir zararım olmamıştır. Ama kimlerin bu işi tezgahladığını tahmin ediyorum" açıklamasında bulundu.

Selim Selki ve Silvan Cumhuriyet İlkokulu Müdürü M. Ali Dede çevrede saygınlığı olan yurtseverler olarak tanınıyorlar.

Hani Kürt dili yasak değildi?

İstanbul (Berxwedan): Sömürgeci Türk devletinin Kürdistan halkı karşısında hiçbir konuda samimi olamayacağı ve verdiği "vaadler" in, "Kürt realitesini" tanımamasının sahtekarca manevralardan ibaret olduğu bir kez daha kanıtlanıyor. Serbest bıraktıklarını söyledikleri Kürt diline yeniden yasaklar getiriliyor.

Aldığımız haberlere göre, TC Milli Eğitim Bakanlığı, İstanbul Valiliği'ni uyararak Yukarı Mezopotamya Kültür Merkezi'nin düzenlediği "Kürt dili kurslarını" yasaklamasını istedi. Valilik tarafından yapılan açıklamada bu kursun devamına ancak MGK'nin karar verebileceği belirtildi.

Merkezi İstanbul-Tarlabası'nda bulunan Yukarı Mezopotamya Kültür Merkezi çok sayıda Kürdistanlı ve Türkiyeli aydın tarafından kurulmuştur. Kürdistan'ın birçok kentinde şube açma girişimlerini de sürdürüyor. Kültür Merkezi, 1991 yılı sonlarında kendi programı bünyesinde çok sayıda Kürt çocuğunun katıldığı "Kürt dili kursları" nı da başlatmıştı.

Hiç kuşkusuz Yukarı Mezopotamya Kültür Merkezi, Kürt dilini TC'ye uşaklık, işbirlikçilik temelinde kullansaydı, halkın öz çıkarlarını karşısına almış olsaydı böyle bir yasaklama girişimi de ortaya çıkmazdı. Böyle yapanların sözümona Kürt dilinde nasıl da "özgür" yayın yaptıkları biliniyor. Ama halkın dili halkın öz çıkarları doğrultusunda kullanılmak istenince tüm maskeler de iniyor ve "Kürtçeyle serbestlik"ten ne kastedildiği açığa çıkıyor.

Bu yasaklama girişiminin gerekçesi nasıl ifade edilmeye çalışılırsa çalışılsın, bu Kürdistan halkına karşı Türk devletinin düşmanlığının bir parçasıdır. Türk devleti bu halkın tüm değerlerine yönelik saldırılarını sürdürerek, tarihten gelme emellerini devam ettirmek niyetindedir. Kaldı ki, eğer halkımız bugün TC'ye bazı sahalarda geri adım atmış ve bazı değerlerine sahiplenmeye başlamışsa, bu TC'nin bir lütfü değil, tam aksine herkes biliyor ki, elde edilen kazanımlar halkımızın PKK önderliğinde verildiği mücadelede elde ettiği başarıların ürünleridir ve Türk devleti yakalayacağı ilk fırsatta bu hakları geri almayı deneyecektir. Bu da bir kez daha göstermektedir ki, her türlü değerlerimizin korunmasının yegane yolu ulusal direnişin yükseltilmesinden geçmektedir.

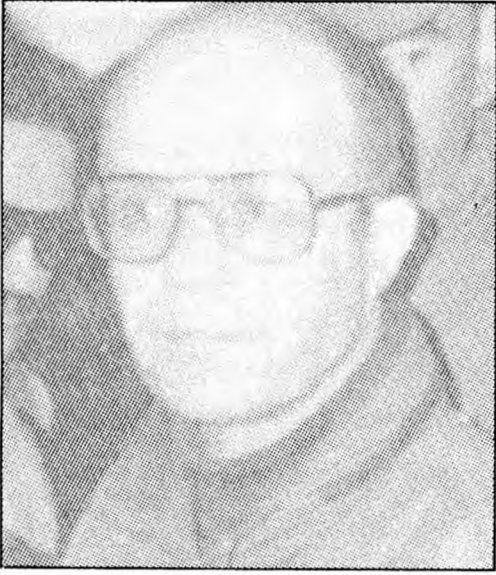

İsmail Beşikçi:

“Başkan Mao’nun ‘Halk denizdir, gerilla balıktır’ sözünün dünyanın hiçbir yerinde Kuzey Kürdistan’daki kadar gerçeklik kazandığını sanmıyorum”

Berxwedan: *DYP-SHP koalisyon hükümetinin sunduğu “demokrasi” ve “insan hakları” programı ile “Kürt realitesi”nin tanınmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?*

İ. Beşikçi: Koalisyon hükümetinin sunduğu demokrasi ve insan hakları programını samimi ve ciddi bir girişim olarak algılamıyorum. Bunun temel nedeni, Türk siyasal hayatında, siyasi partilerin, hükümetin, Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin değil, örneğin Milli Güvenlik Kurulu’nun çok daha büyük bir ağırlığa sahip olmasıdır. Bugünkü koşullarda, Türkiye’de “demokrasi ve insan hakları” programı denildiği zaman birinci planda Kürt sorunu düşünülmektedir. Acaba, sözü edilen program, Kürt sorununu nasıl kavramaktadır? Soruna ne gibi çözümler getirmeyi düşünmektedir? “Demokrasi ve insan hakları programı” denildiği zaman, insanlar ilk önce bunları merak etmektedirler. Halbuki Türk siyasal partilerinin, hükümetin, TBMM’nin Kürdistan sorununun kavranılması ve çözümlenmesi konusunda en ufak bir ağırlıkları yoktur. Milli Güvenlik Kurulu, Özel Harp Dairesi, Genelkurmay Başkanlığı gibi kurumların ve kurulların ağırlığı ise çok büyüktür... Bu kurulların ve kurumların ise, inkarcı, asimilasyoncu ve şiddete dayalı politikalar ürettiği açıktır...

Bu düşüncenin, bu tutum ve davranışın, Türk hükümeti ve Türk siyasal partileri tarafından, TBMM tarafından büyük coşkuyla ve görev duygusuyla benimsendiği açıktır. Milli Güvenlik Kurulu gibi kurulların bu konuda çok büyük bir ağırlığa sahip olması, Türk basını, Türk üniversitesi, Türk yargı organları tarafından da aynen benimsenmektedir. Bu tutum ve davranış teşvik edilmektedir, alkışlanmaktadır.

Bu bakımlardan “insan hakları ve demokrasi programı”nı hayata geçirmeye çalışan bir hükümetin, ilk önce kendi ağırlığını öne çıkarması gerekmektedir. TBMM gibi halk tarafından seçilmiş kurumlar, atanmış kurullar karşısında, çok daha ağırlıklı bir rol üstlenmedikleri sürece, bu tür programların sağlıklı bir şekilde hayata geçirilmesi mümkün değildir. Bir askeri görevliye, örneğin bir albaya, bir yüzbaşıya, sözünü dinletmeyen bir başbakanın, bir içişleri bakanının, bir valinin, insan hakları ve demokrasi programını hayata geçirmesi, bu programa işlerlik kazandırması mümkün değildir. Zira atanmış kurullar hep “kutsal devlet” görüşüyle hareket etmektedirler. “Kutsal devlet” anlayışında ise insan hakları ve demokrasi düşüncesi yoktur. “İnsanlar devlet içindir” anlayışı egemendir.

Bütün bunlara rağmen, “Kürt realitesini tanıyoruz” gibi bazı açıklamalar yapılmaktadır. Bu açıklamaları yapma gereği duyulmasının başta gelen nedeni, Kürdistan’da sürdürülen ve gittikçe kitlesellik kazanan silahlı mücadeledir. Bu mücadeleye paralel olarak, uluslararası demokratik kamuoyu ve devletler de, Kürtlerin ulusal ve toplumsal mücadelesini, demokratik mücadelesini yakından kavramaya başlamışlardır. Bütün bunlara rağmen, “Kürt realitesi”nin içeriği belli değildir. Kanımca bu, Milli

Güvenlik Kurulu’nun düşüncesi doğrultusunda belirlenecektir. Fakat, şu ifade daha doğrudur: “Kürt realitesi” kavramının içeriğini, Kürtlerin mücadelesi belirleyecektir.

Berxwedan: *Meclis kürsüsünde bazı Kürt milletvekillerinin uğradığı ırkçı ve şoven saldırıları ve bunların nedenlerini değerlendir misiniz?*

İ. Beşikçi: 6 Kasım 1991 günü yapılan yemin töreninde meydana gelen olaylar, Türk ırkçılığının ve sömürgeciliğinin bütün ağırlığıyla görülmelerini sağlamıştır. “Bu yemini ben ve arkadaşlarım anayasanın baskısı altında yapıyoruz” demek, yemin metnine Kürtçe olarak, “Bu yemini Türk ve Kürt halklarının kardeşliği için yaptım” demek, çok büyük tepkilerle neden olmuştur. Bu, Türk düşüncesinin ve Türk siyasal hayatının çifte standartlı yapısını bütün açıklığıyla sergileyen bir tutum ve davranıştır. Bulgaristan’daki Türklerin, eski Sovyet cumhuriyetlerindeki Türklerin ulusal kimlikleri, özgürlükleri ve bağımsızlıkları konusunda çok hassas olan Türk milletvekilleri, Kürtlerin ulusal kimliğinin gelişmesine engel olabilmek için her şey yapmaktadırlar. Gerek düşünsel planda, gerekse eylem planında her türlü önlemi almakta ve hayata geçirmektedirler. Bu ırkçı ve sömürgeci düşüncenin belirgin bir göstergesidir. “Kürtleri biz yöneteceğiz...” demektedirler. “Eğer Kürtler de mutlu olmak istiyorlarsa, Kürt kimliklerinden sıyrılarak Türk kimliğini edinsinler...” demektedirler.

“Kürtler, TBMM’nde en masum düşüncelerini bile ifade edememektedirler. TBMM’nde sergilenen bu ırkçı ve sömürgeci tavırdan çok önemli bir sonuç ortaya çıkmaktadır. Kürtler mademki TBMM’nde konuşamamaktadırlar, düşüncelerini ifade edememektedirler, o zaman, Kürtler de kendi meclislerini kurmanın yolunu ve yordamını aramalıdır...”

Halkın Emek Partisi kökenli SHP milletvekillerinin, TBMM’nde iç güvenlik sorunlarıyla ilgili görüşme sırasında, kürsüden yaka-paça edilerek indirilmeleri, yine, dikkatle incelenmesi gereken bir olaydır. Kürtler, TBMM’nde en masum düşüncelerini bile ifade edememektedirler. TBMM’nde sergilenen bu ırkçı ve sömürgeci tavırlardan çok önemli bir sonuç ortaya çıkmaktadır. Kürtler madem ki, TBMM’nde konuşamamaktadırlar, düşüncelerini ifade edememektedirler, o zaman, Kürtler de kendi meclislerini kurmanın yolunu ve yordamını aramalıdır...

Bu gelişim içinde, ikiyüzlü, riyakar bir söylem deşifre olmaktadır. Deniliyor ki, “Bin yıldır beraber yaşıyoruz. İslamızı, kardeşiz, ayrımcıyı yapmaya gerek yok, Çanakkale’de, Kore’de, Kıbrıs’ta düşmana karşı mevzileri birlikte koruduk...” Bir taraftan Kürtler, insan dışıdır, yedirilerek, kimyasal silahlarla tehdit edilerek yönetiliyor, bir taraftan da kardeşlikten, düşmana karşı mevzileri birlikte korumaktan söz ediliyor.... Türk çıkarlarının korunması doğrultusunda Kürtlerin savaş alanına sürülmesi bile, “kardeşlik”in, “beraberlik”in kanıtı olarak değerlendiriliyor. Örneğin, Kıbrıs’ta, Kürtlerin, Türk çıkarlarını korumak ve kollamak için, Rumlarla savaşa sürülmesi hangi kardeşliğin gereğidir, acaba? Kardeşlikten söz ediliyor, ama Kürtlerin, Kürt milletvekillerinin kimliklerini açıklamalarına izin verilmeyeceği de ısrarla vurgulanıyor... Tavrı ve davranışlarla bu gösterilmeye çalışılıyor.

Berxwedan: *TC devletinin son dönemlerde*

bir yandan yurtseverlere yönelik kontr-gerilla cinayetleri, Kulp ve Lice’de olduğu gibi kitle katliamları ve diğer yandan da Kürdistan dağlarını bombalamasının izahı sizce nedir? Yeni hükümetin “halka şefkat”ı esas alacağını söylemesi ile bu yaşanan gerçekler arasındaki tezatlık nasıl izah edilebilir?

İ. Beşikçi: “Halka şefkatle yaklaşacağız, fakat teröristlerin, eşkiyanın kökünü kazıyacağız...” denilmektedir. Bu, aslında, “Kürt halkının kökünü kazıyacağız...” anlamına gelmektedir. Çünkü, gerillayla Kürt halkı yığınları arasında organik bir bağ vardır. Halk yığınları yok edilmeden, gerillanın kökünü kazınması mümkün değildir. Başkan Mao’nun, “halk denizdir, gerilla balıktır” sözü, Kuzey Kürdistan’da önemli bir gerçeklik kazanmıştır. Kürdistan’ın bazı eyaletlerinde bu durumu yakından izlemek mümkündür. Öte yandan büyüme, genişleme, yeni yeni örgütlenme ihtiyacını ortaya çıkarmaktadır. “Botan-Behdınan Savaş Hükümeti” hazırlığı, “Ulusal Meclis” hazırlığı, sömürgeci güçlerde önemli bir paniğin yaşanmasına neden olmuştur. Lice’de, Kulp’ta şehitlerin cenazesini almak için toplanan silahsız ve savunmasız Kürtlerin üzerine ateş açılması, Dersim’de, Cudi’de, Herekol’de vs. dağların, köylerin günlerce bombalanması bu örgütlenmeleri dağıtmak, kitlesel gelişmeyi boğmak amacını taşımaktadır.

Görünen ve izlenen süreç şudur: Kürdistan’ı yönetmek gittikçe zorlaşmaktadır. Daha önceleri -20-25 yıl kadar önceleri- Kürtleri, Kür-

ülkenin böylesine bölünmesinin, parçalanmasının ve paylaşılmasının bilincine varmış durumda... Türk hükümetine bu konularda zaman zaman sorular soruyorlar. Bu süreç bile, Türklerin Kürdistan’ı yönetmekte gittikçe artan, gittikçe büyüyen zorluklarla karşılaşacağını göstermektedir.

Berxwedan: *Kürdistan’daki gelişmeler gerekçe gösterilerek Türkiye’de ırkçılık ve şovenizm körükleniyor ve adeta tüm basın-yayın organları böyle bir politikanın hizmetine sokulmuş durumda. Bununla nereye kadar gidebilirler, nasıl bir sonuç alabilirler?*

İ. Beşikçi: Kürdistan’daki gelişmeler gerekçe gösterilerek Türk ırkçılığı ve Türk sömürgeciliği körükleniyor. Türk basını, TRT, radyo, TV, gazeteler böyle bir politikanın hizmetine sokulmuş durumda... Burada üzerinde dikkatle durulması gereken bir olay var. Kürtlerde milli duygu nasıl gelişiyor? Ulusal hareketin gelişim doğrultusu nedir? Türk basını, Türklerde şovenist duyguların “Kürtlerin ırkçı ve şovenist tutum ve davranışları”na karşı geliştiğini söylüyor... Bu anlayışa göre, Kürtler ırkçılık yapıyorlarmış!.. Bunun karşılığında da Türk şovenizmi geliştirmiş!.. Halbuki durum hiç de böyle değildir. Türk basını bu süreci ters-yüz etmeye çalışmaktadır.

70 yılı aşkın bir zamandır, Türk devletinin Kürtlere uyguladığı politika ırkçı ve sömürgeci bir politikadır. Kürtlerin ulusal varlığı inkar edilmiştir. Kürtlerin aslının Türk olduğu söylenmiştir. Kürtçenin bağımsız bir dil olduğu inkar edilmiş, “Kürtçe, Türkçenin bir şivesidir” denmiştir. Kürtlerin ulusal ve demokratik bütün hakları ile Kürt halkının varlığı inkar edilerek yok sayılmıştır. Kürtlerin ulusal varlığını yok etmek için her türlü önlem alınmış ve uygulanmıştır. Kürtçe konuşanlara para cezası bile verilmiştir.

Kürt köylerinin isimleri değiştirilmiş, çocuklara Kürtçe isimlerin konulması yasaklanmıştır. Kürt dili, Kürt kültürü yasaklanmış, Kürtlere, Türk dili ve Türk kültürü dayatılmıştır... Sürünler temel bir devlet politikasıdır. Kürtçe köy isimlerinin, çocuklara verilen Kürt isimlerinin, Türklerin milli duygularını zedelediği iddia edilmiştir. Kürtlerden, Kürtçeden söz edenler, Türklerin milli duygularını zedelediği, incittiği iddiasıyla mahkemelere verilmiştir, haklarında ceza davaları açılmıştır...

Kürdistan’da dağlara, tepelere, yamaçlara, şehirlerin giriş yerlerine, bütün kamu binalarının, okulların giriş kapılarına, “Ne mutlu Türküm diyene”, “Türk öğün, çalış, güven”, “Bir Türk dünyaya bedeldir” gibi sloganlar yazılmıştır. Kürt çocuklarına her sabah, “Türküm, doğruyum, çalışkanım...” diye ant içirilmektedir... Bunlardan daha iyi ırkçılık olur mu?

Türk basını ise bütün bu süreçlere en ufak bir eleştiri getirememiştir. Bu sürece en ufak bir eleştiri getirmeyen Türk basınının ulusal onur, için, ulusal eşitlik için Türk ırkçılığına ve Türk sömürgeciliğine karşı mücadele eden Kürtleri ırkçılıkla suçlamaları, Türk basınının, resmi idolojinin yayın organı olmasıyla çok yakından ilgili bir konudur. Bu bakımdan biz Türk basınının, Milli İstihbarat Teşkilatı’nın bir şubesi gibi çalıştığını söylüyoruz.

“Ne mutlu Kürdüm diyene” diyen bir Kürt var mı? “Kürt öğün, çalış, güven” diyen biri var mı? “Bir Kürt dünyaya bedeldir” diyen bir Kürt var mı? Böyle diyen birkaç Kürt olsa bile, Kürtler bu tür özelemleri hayata geçirebilecek mekanizmalara sahip mi? Örneğin Kürtlerin, Türkleri asimile edebilecek kamu yönetimleri, okulları, radyoları, televizyonları... var mı? Asimile olmayanları terbiye etmek için, ıslah etmek için kullanacakları karakolları, mahkemeleri, cezaevleri... var mı? Halbuki, inkar, asimilasyon ve yalana dayalı resmi ideoloji dikkate alındığında Türk ırkçılığının ve Türk sömürgeciliğinin dünyada bir eşi daha yoktur.

Gerilla olmak bizim de hakkımız

Sıcacık bir bahar günüydü. Cûdî Dağı eteklerinin Cizîra Botan'a bakan yamaçlarında sık ağaçların gölgesinde oturmuş, günlük çalışmalarımızla ilgileniyorduk. Arkadaşların çoğu eğitim görüyorlardı. Geriye kalanlar ise nöbet, yemek ve planlama gibi işlerle uğraşıyorlardı. Havalarda güzel olduğundan hemen her gün köylerden milisler yanımıza geliyor ve her gelişlerinde bir grup savaşçı adayını da beraberlerinde getiriyorlardı. O günlerde Kürdistan'ın birçok şehrinde serhildanlar yaşanıyor ve serhildanlardan etkilenen onlarca genç akın akın ARGK saflarına katılmaya geliyordu.

Öğleye doğru nöbetçilerden bize, bir grup insanın vadi ağzına girdiği haberi geldiğinde hemen karşılamak için bir keşifçi grubu yolladık ve sabırsızlıkla beklemeye koyulduk. Çünkü yeni savaşçı adayları geldiğinde büyük bir coşku yaşanıyor, dörtbir yandan haber alınıyor ve gücümüze güç katılıyordu. Yeni gelen arkadaşların sevinçleri ve coşkuları düşmana karşı olan savaş azmimizi daha da keskinleştiriyordu.

Çok geçmeden grubun

tık. En büyükleri oniki yaşında ya var ya yoktu. Üçü de zayıftı. Tüysüz, masum yüzleri keder ve endişeyle kaplı gibiydi. Onlara baktığımızı anlayınca başlarını hafiften yukarıya kaldırdılar. Göz göze geldik. Yüzleri gerilmiş, kaşları çatılmış ve öyle sert sert bakıyorlardı. Bu bakışlarına hafiften tebessüm ettik. Ama onlar bakışlarını hiç değiştirmeyip ciddiyetlerini korudular. Bunun üzerine sormaya başladık.

"Siz niye geldiniz?"

"Biz savaşılmaya geldik."

"Ama sizin yaşınız küçük."

"Olabilir. Bu savaşılmaya gideceğimize anlamına gelmez."

"Peki silah kullanmasını biliyor musunuz?"

"Siz öğretirsiniz."

"Olmaz."

"Niye olmaz?"

Ondan sonra onları geri döndürmek için bin bir dereden su getirmeye başladık. Gerillacılığın çok zor olduğunu, yürürlerse aç susuz kalacaklarını ve daha birçok zorluğu anlattık. Ama bize verdikleri cevap yaşlarının çok çok üstünde bir olgunlukta idi.

"Heval bizi öldürseniz de geri dönmeyiz."

"Niye?"

ceğine biz gösterelim ' dedik ve size geldik. Siz de bizi kabul etmeye mecbursunuz."

Bu son cümle bizi daha da şaşırttı. Sorduk:

"Niye sizi kabul etmeye mecburuz?"

"Sizin göreviniz herkesi gerillaya katmak ve eğitmektir. Evimize gelen arkadaşlar öyle söylüyorlardı."

Onlarla başedemeyeceğimizi anladık. Gerçekten üçü de cin gibiydiler. Ama yanımızda tutamazdık. Düşman çatışmalarında çocuk-kadın dinlemeden eline geçirdiğini öldürürken, yanımızda bir çocuk şehit düşse kendimizi nasıl affedebilirdik? Sorumluluğu gerçekten ağırdı. Bu yüzden gizlice milislerle konuştuk. Çocukların ailelerine haber gönderdik, gelip çocuklarını almalarını söyledik.

Ancak ertesi gün ailerinden gelen haber bizleri daha da şaşırttı. Aileleri, "Çocuklar bize danışmadan kendi rızalarıyla gelmişler. Partimize hayırlı olsunlar. Onları geri almak bize yakışmaz" diye haber göndermişlerdi.

Bu arada gün boyunca yanımızda kalan çocuklar tüm arkadaşların ilgi ve sempatisini toplamış,

dı, bize doğrulttu ve söyledi:

"Bizi eve gönderirseniz sizi tararız. Başkanın kasetinden dinledik. 'Gerilla herkesi barındıracak güçtedir' diyordu. Eğer bizi almazsanız bu görevinizi yapmadığınız anlamına gelir. Biz de vururuz."

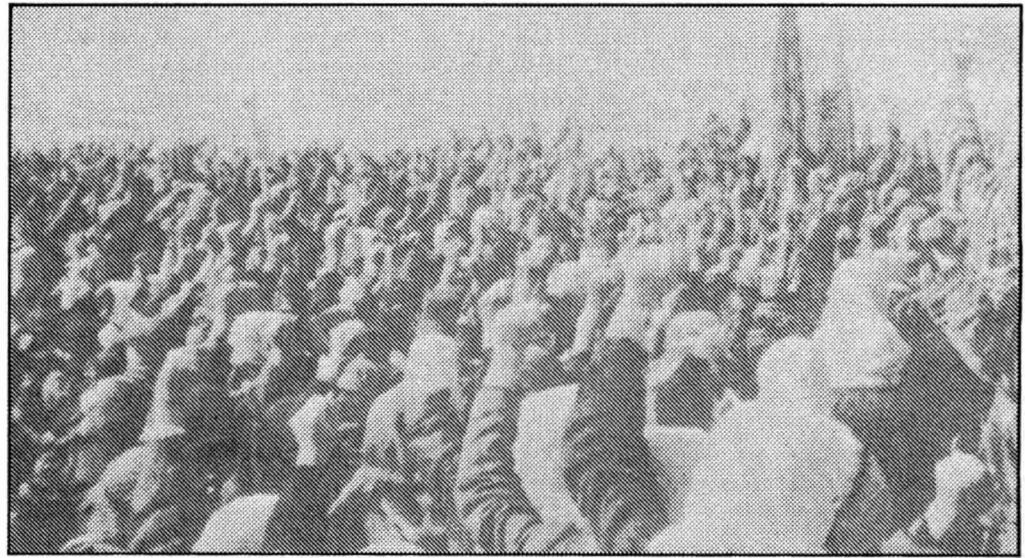
Gülerek gidip elinden silahı aldık. Doğrusu bu kararlı tavır ve olgun, bilinçli sözleriyle hepimizin sempatisini kazandı. Onları ikna etmenin zor olduğunu anladık. Ve birkaç gün yanımızda tutup ikna etme kararına vardık.

Ancak çocuklar gün be

gün öyle gelişim kaydedip fedakarlık ve coşku sergiliyorlardı ki, onları ikna edeceğimize her geçen gün onlar bizi ikna etmeye başladılar. Nihayet bir hafta sonra onların ARGK saflarına alınmasına karar verdik, ancak önce kampa gidip biraz gelişmeleri, eğitilmeleri ve büyümeleri gerekliliğiyle onları ikna edebildik ve ilk hazırlanan grupla beraber Çukurca alanına Şehit Harun arkadaşın bulunduğu kampa gönderdik. Böyle yapmakla sorunu kapattığımızı sanıyorduk, ama birkaç gün sonra Cizîra Botan'dan bu kez 7

kişilik bir çocuk grubu gelince, çocukların bizden baskın çıktıklarını anladık. Meğer bu on kişilik çocuk grubu topluca katılmaya karar vermişler. Ancak saflara almayacağımızdan korkup taktik geliştirerek önce kendini kabul ettireceklerine güvenen 3 kişi göndermişler. Bunlar da, "Biz gidiyoruz. Eğer iki haftaya kadar gelmezsek bilin ki bizi kabul etmişler, o zaman da siz geldiğinizde mecburen sizi de kabul ederler" diyerek kararlarını böylelikle hayata geçirmiş oldular.

Mücadele anılarından...

Mücadeleyle dirilen bir halkın coşkusu

Sevgili çocuklar

Bugün Kürdistan'da sizlerin geleceğini güvence altına almak için büyük yükleriniz kanları ve canları pahasına düşmana karşı savaşmaktadırlar.

Türk devletinin Kürdistan'ı kendi askerleriyle doldurduğunu ve zenginlik kaynaklarımızı talan ettiğini, halkımıza her türlü kötülüğü yaptığını biliyorsunuz. Çünkü sizler bizim gibi "uyumazsan asker gelecek" korkusuyla büyümüyorsunuz. Sizler "Bijî Kurdistan, Bijî Serok APO" sloganlarının coşkun haykırıları ve gerilla savaşının sıcak güvencesiyle büyümüşsünüz. Bu yüzden şanslısınız ve bu şans iyi değerlendirilmelidir. Bu savaşta yüzlerce ağabeyiniz, ablanız sizler için şehit oldu ve hala yüzlerce şehadet yolunda savaşıyor. Tüm amaçları sizlere özgür ve bağımsız bir Kürdistan armağan etmektir. Düşmanımızın olmadığı, insanların kendilerini özgürce geliştirebilecekleri bir Kürdistan kurmak için savaşıyorlar; bu savaşta şehit olabileceklerini çok iyi biliyorlar. Öyleyse tüm mücadeleleri sizler içindir. Sizlerin Türk devletinin elinde zulüm ve baskı görmemeniz içindir. Sizlerin aç çıplak yaşamamanız içindir. Ve sizlerin daha emekleme çağında vatan toprakları dışına sürgün edilmemeniz içindir. Kısacası sizin el kapılarında değil, kendi vatanınızda doğmanız, büyümeniz ve özgürlüğünüz iliklerinize kadar korkusuzca solumanız içindir.

Öyleyse sizleri bu kadar düşünen, seven ve bu nedenle uğrunuzda canını seve seve veren, düşmana karşı karda-kışta savaşan büyüklerinizin bu çabasına layık olmalısınız. Onların sizlere armağan etmek için canlarını verdikleri özgür ve bağımsız Kürdistan'ı korumak ve geliştirmek görevi sizlere düşecektir. Bu nedenle kendinizi bu

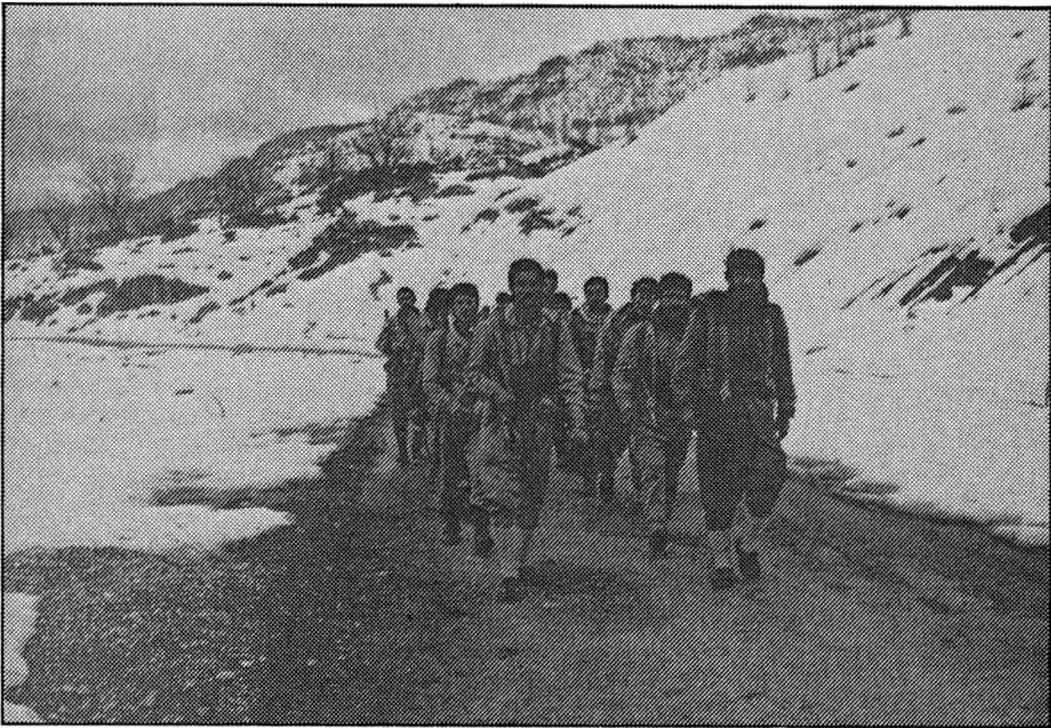
kutsal ve şerefli göreve şimdiden hazırlamalısınız. Bunun için de "Biz küçüküz, ne anlarız, ne yapabiliriz?" demeden her devrim hareketinde yaşlı-çocuk herkesin yapması gereken görevlerin olduğunu bilin.

Bugün Kürdistan'da analarının abla-larının kolunda çocuklar serhildanların ön saflarında yürüyorlar. Eskiden kuşları avlamada kullandıkları sapanlarla şimdi Türk askerlerinin yüzünü ve kafasını kırıyorlar. Eskiden birbirlerine attıkları taşları şimdi düşman panzerlerine atıyorlar. Eskiden "Leşkerên Romî tîn" korkusuyla büyürken şimdi gerilla olmanın rüyasıyla büyüyorlar. Bu büyük bir mutluluk, tadına doyum olmaz bir coşkidur.

Sevgili çocuklar,

Gazeteniz **Berxwedan**'ın bu sayfası sizler için ayrılmıştır. Sizin özlemlerinizi, isteklerinizi, becerilerinizi ve mücadeledenizi yansıtmak amacıyla ayrılan bu sayfayı sizlerden gelecek yazılar, şiirler ve resimlerle donatmak istiyoruz. Bunun için yurtiçinde, yurtdışında Kürdistanlı her çocuğun kendisini bu sayfaya yazı yazmada sorumluluğu görmesi gerekir. Her bir çocuk binbir beceriyle dolu bir cevherdir. Bu becerilerinizi gazeteniz **Berxwedan**'a aktırınız. Ulusal kurtuluş yolunda söz ve emek sahibi olma çabasıyla yazınız, çiziniz ve yazdırınız. Mücadeledeki yerinizi dünya çocuklarına yansıtmak için, birbirinizle tanışıp kaynaşmak için yazılarınızı bekleriz.

Şehitlerimizin silahını, mirasını ve armağan ettikleri özgürleşmiş Kürdistan'ı devralacakların büyük coşkusu ve yüce onuruyla şimdiden mücadeleye yoğrularak büyüyün ve mücadeledenizi yazıya, çizgiye dökün. Şimdiden başarılar dileriz.

Zorlu doğa koşullarına karşı da savaşan gerilla emin adımlarla zafere yürüyor

Foto: Berxwedan

ucu göründü. Bu kez sayıları her zamankinden azdı. Grubu getiren milislerle kucaklaştıktan sonra peşpeşe dizilmiş savaşçı adaylarıyla kucaklaştık. Aralarında yaşları 9-12 arasında değişen üç çocuk da vardı. Arada bir milis çocukları da babalarıyla beraber ziyaretimize geldikleri için gene öyle sanıp yadırgamadık ve buyur ettik.

Ancak çok geçmeden milisler durumu açıkladılar:

"Heval, ev zarok dibêjin îlla emê tevî hevala bibin."

Çocukların yüzüne bak-

"Biz deşifre olmuştuz?"

Buna hepimiz güldük. "Nasıl?" diye sorduk. Anlattılar:

"Biz Cizîra Botan serhildanında düşmana taş attık. Bir askerın başını bile kırdık. Sonra bizi kovaladılar. Ama yakalayamadılar. Tabii biz eve gitmedik. Sonra askerler evleri basmışlar. Bizi sormuşlar. 'Sizin çocuklarınız askerlerin başını kırmışlar. Onları yakalarsak gösteririz' diye ailelerimizi tehdit etmişler. Biz de karar verdik, 'onlar göstere-

savaşçı arkadaşları hemencecik örgütlemişler ve silah eğitimi almaya başlamışlardı bile. Milisler eve dönmeden önce onları çağırdık ve sert konuşarak geri göndermeye çalıştık.

"Sizi almamız mümkün değil. Evimize gidin, okulunuzu okuyun. Serhildanlara katılın, büyüyün öyle gelin."

Çocuklar kararlı olduğumuzu anlamış olmalı ki, birden bire yüzlerini öfke sardı. Ve çok çevik bir hareketle içlerinden biri kalkıp yandaki ağacın dibine dayalı bir kalaşnikofa sarıl-

